

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 47. S. Bruno Segniacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

His pactis firmatis Anselmus in Angliam revertitur, ingenti lætitia exceptus ab omnibus, inprimis a Regina, quæ in itinere Archiepiscopum proficiscentem præcedebat, & venturo hospitia parabat.

Sæculum XI.
A.C. 1106

Ceterum in illa profectioe in Normanniam suscepta Henricus Rex Angliæ, pugna ad *Tenerchebrai* victor, totam illam provinciam subegit, Roberto fratre capto & in Angliam misso, ubi e vita migravit. Henricus deinde Episcopis & Proceribus Normanniæ Lexovii ad res Ecclesiæ & Principatus componendas congregatis, pacem contra invasores Bonorum Ecclesiasticorum, raptores & latrocinantes stabilivit.

to. 10. Conc.
p. 747. ex Or-
deri. lib. II.
p. 822.

§. XLVII.

S. Bruno Segniacensis.

Eodem anno Boemundus, Princeps Antiochenus, in Franciam venit, debita, quæ contraxerat ingentia, soluturus, & militum Cruce signatorum supplementa conducturus. Cum ergo Principatus sui custodiam Tancredo Propinquo commisisset, Antiochia discessit in autumnno anno millesimo centesimo quarto, in comitatu habens Daimbertum Patriarcham Jerosolymitanum, ad Papam querelas delaturum, quod Rex Balduinus ipso per nefas expulso in Sedem suam quemdam

Guil. tyr.
XI. c. 2.

K 2

Pres-

Sæculum XI. Presbyterum, Ebremarum nomine, intru-
 A.C. 1106. gisset. Bœmundus in Apuliam appulsus,

haud diu in illa provincia commoratus,
 Paschalem Papam adiit. Moxque, Daim-
 berto apud eum relicto, Franciam petiit,
 cum Brunone Episcopo Segniacensi, quem
 Papa cum potestate Legati in illud Re-
 gnum destinaverat, ut Principes ad mit-

Dissert.
March. init.
op. S. Bru-
no.

litem sollicitaret. Bruno nobilissimo ge-
 nere in Territorio Pedemontano Astæ
 Pompejæ, quæ urbs illa tempestate ur-
 bibus Liguriæ adnumerabatur, ortus, a
 prima atate in Monasterio S. Perpetuæ
 prope Astam educatus, postea Canoni-
 cis in Civitate Senensi adscriptus est.
 Inde Romam petiit, ad montem Cassi-
 num digressurus, ubi Institutum mona-
 sticum amplecti jam diu cogitabat. Cum
 Romæ esset, eum Petrus Ignitus Episco-

Sup. lib.
LXII. §. 60.

pus Albanensis, anno millesimo septua-
 gesimo nono, hospitio excepit. In Con-
 cilio eodem anno celebrato Brunonis Do-
 ctрина eximia & vis ingenii enituit, cum
 Hæresim Berengarii refutavit. Quare
 Gregorius VII. postea Episcopatum Se-
 gniacensem in Campania vacantem
 omnibus licet viribus repugnanti contu-
 lit. Urbanum II. in itinere in Franciam
 suscepto comitatus, Concilio Claromon-
 tano interfuit. Tum elapsis aliquot an-
 nis, relicta Ecclesia sua ad Montem Cas-
 sinum

Sup. lib.
LXIV. §.
28.

sinum se recepit, & sub Disciplina Ode-
 risii Abbatis Monachum induit. Cumque Sæculum XI.
A.C. 1106.
 Populus Segniacensis ob hanc rem que-
 relas ad Paschalem II. Papam detulisset,
 & Papa Brunoni mandata misisset; redi-
 ret ad gregem suum, ejusque curam ge-
 reret, atque in arduis Ecclesiæ causis
 Pontificem adjuvaret, non enim licuis-
 se Episcopo, sine Sacræ Sedis consensu,
 Monachum fieri, respondit Bruno in hunc
 modum: *Testis est mihi tota Romana Ec-
 clesia, quod antiquum hoc meum propo-
 situm ante multos annos exsecutus fuissim,
 nisi periculum Ecclesiæ, quam Schismatici
 violentis assultibus invadebant, me ab
 hoc consilio ad tempus revocasset. Nunc
 vero, dum Ecclesia pace fruitur, ad im-
 plendum, quo me obstrinxi, votum me te-
 neri credidi. Nec desunt mihi exempla
 Sanctorum Episcoporum, qui negotiorum
 tumultum fugerunt, ut quietam vitam du-
 cerent. Quia vero Papa his argumentis
 flecti se non sinebat, eum Oderisius ro-
 gavit, ut concederet, Brunonem in Mo-
 nasterio persistere, ea conditione, ut si
 Ecclesiæ necessitas postularet, toties Ro-
 manam vocaretur. In illo statu versaba-
 tur Bruno, cum eum Pontifex Bœmun-
 dum in Franciam proficiscentem sequi
 jussit.*